

SỐ 26

KINH TRUNG A-HÀM (II)

中 阿 含 經

Hán dịch: Cù-dàm Tăng-già-dê-bà

PHẨM THÚ 11: PHẨM ĐẠI (phần đầu)

- 117. KINH NHU NHUYỄN
- 118. KINH LONG TƯỢNG
- 119. KINH THUYẾT XỨ
- 120. KINH THUYẾT VÔ THƯỜNG
- 121. KINH THỈNH THỈNH
- 122. KINH CHIÊM-BA
- 123. KINH SA-MÔN NHỊ THẬP ÚC
- 124. KINH BÁT NẠN
- 125. KINH BẦN CÙNG
- 126. KINH HÀNH DỤC
- 127. KINH PHƯỚC ĐIỀN
- 128. KINH ƯU-BÀ-TẮC
- 129. KINH OÁN GIA
- 130. KINH GIÁO
- 131. KINH HÀNG MA
- 132. KINH LẠI-TRA-HÒA-LA
- 133. KINH ƯU-BA-LY
- 134. KINH THÍCH VẤN
- 135. KINH THIỆN SANH
- 136. KINH THƯƠNG NHÂN CẦU TÀI
- 137. KINH THẾ GIAN
- 138. KINH PHƯỚC
- 139. KINH TỰC CHỈ ĐẠO
- 140. KINH CHÍ BIÊN
- 141. KINH DỤ

117. KINH NHU NHUYỄN¹

Tôi nghe như vầy:

Một thời Phật du hóa tại nước Xá-vệ, trong rừng Thắng, vườn Cấp cô độc.

Bấy giờ, Thế Tôn nói với các Tỳ-kheo:

“Chính Ta ngày trước ra đi xuất gia học đạo là ra đi từ chỗ ưu du, từ chỗ thong dong nhàn nhã, từ đời sống cực kỳ êm dịu². Khi Ta còn ở nhà, phụ vương Duyệt-dầu-đàn³ tạo cho Ta đủ thứ cung điện; cung điện để ở vào mùa xuân, cung điện để ở vào mùa hạ, cung điện để ở vào mùa đông.

“Bởi Ta thích du ngoạn nên cách điện không xa, người lại tạo không biết bao nhiêu là ao sen⁴: ao hoa sen xanh, ao hoa sen hồng, ao hoa sen đỏ, ao hoa sen trắng. Trong các ao đó trồng đủ các loại hoa dưới nước: hoa sen xanh, hoa sen hồng, hoa sen đỏ và hoa sen trắng. Nước luôn luôn đầy, hoa luôn luôn trổ, mà những người sai dịch chăm sóc không thông suốt được hết.

“Bởi Ta thích du ngoạn nên trên bờ ao trồng các loại hoa: hoa Tu-ma-na, hoa Bà-sư, hoa Chiêm-bặc, hoa Tu-kiên-đê, hoa Ma-đầu-

---

1. Bản Hán, quyển 29. Tương đương Pāli: A.iii.38 Sukhumāla; A.ii.39 Mada.

2. Tùng ưu du, thung dung nhàn lạc, cực nhu nhuyễn —q—u—c—q—e—~
—X—n—CPāli: sukhumālo parasakhumālo accanta sukhumālo, êm dịu, rất êm
dịu, vô cùng êm dịu.

3. Duyệt-dầu-đàn —Y— At tức vua Tịnh Phạn, Pāli: Suddhodana.

4. Hoa trì —. Pāli: Pokkharanī.

kiền-đề, hoa A-đề-mưu-đa, hoa Ba-la-đầu⁵.

“Bởi Ta thích du ngoạn nên phụ vương sai bốn người tắm rửa cho Ta. Tắm rửa cho Ta rồi lại xoa hương chiên-đàn đỏ vào khắp thân Ta. Xoa hương vào thân Ta rồi lại khoác vào mình Ta chiếc áo lụa thật mới. Trên, dưới, trong, ngoài đều mới mẻ. Suốt ngày đêm luôn luôn cầm lọng⁶ che cho Ta, không để cho Thái tử đêm phải nếm sương, ngày bị nắng háp.

“Như nhà dân thường được ăn đại mạch thô, cơm gạo tẻ, cháo đậu, gừng⁷, cho đó là đồ ăn bậc nhất, nhưng người sai dịch thấp nhất của phụ vương Duyệt-đầu-đàn của Ta lại cho như vậy là rất dở, chỉ ăn nếp trắng⁸ và hào soạn mới cho là đồ ăn bậc nhất.

“Lại nữa, nếu có cầm thú nơi đồng ruộng, loại cầm thú ngon nhất như Đè-đế-la-hòa-trá, Kiếp-tân-xà-la, Hề-mẽ-hà, Lê-nê-xa, Thi-la-mẽ⁹. Các loại cầm thú nơi đồng ruộng, loại cầm thú ngon nhất như vậy Ta thường được ăn.

“Ta nhớ khi xưa, lúc còn ở với phụ vương Duyệt-đầu-đàn, suốt bốn tháng hạ, mỗi khi lên trên chánh điện đều không có người nam; chỉ toàn là kỹ nữ để cùng vui chơi, không hề trở xuống.

“Rồi khi Ta muốn đến viên quán thì liền có ba mươi danh kỵ thường thặng được tuyển chọn với những hàng đại thuẫn đi dẫn đường hộ tống trước sau, không kể những tiểu tiết khác.

5. Hoa Tu-ma-na—摩—Ahoa Bà-sư-C-v-Ahoa Chiêm-bặc——Ahoa Tu-kiền-đề——Ahoa Ma-đầu-kiền-đề ——Y 犍 ——Ahoa A-đề-mưu-đa ——h—Ahoa Ba-la-đầu-i——Y-C Bản Pāli không đề cập các loại hoa này.

6. Tán cái -o-\-A đúng ra phải nói “bạch tán cá”, biểu hiện của vương gia. Pāli: setachatta.

7. Hán: thô quảng——A mạch phan——A đậu canh——Akhuong thái——CPāli: kaṇājakaṁ bhojanam... vilaṅgadutiyam, cháo tắm và sữa chua.

8. Hán: canh lương -e—C

9. Đè-đế-la-hòa-trá —— 惑—\—F Pāli: tittirapatta (?), một loại chim trĩ, hay chim chó-cô. Kiếp-tân-xà-la —T—G—APāli: kapinjala (?), chim trĩ. Hề-mẽ-hà —O—APāli: hamsa (?), chim nhạn. Lê-nê-xa —p-d—A Thi-la-mẽ —I——Akhông tìm ra tương đương âm Pāli. Trong bản Pāli không đề cập các loại thực phẩm này.

“Ta có như ý túc đó¹⁰ và sự êm dịu cực kỳ này.

“Ta còn nhớ khi xưa, lúc Ta thăm ruộng¹¹, người làm ruộng nghỉ ngơi trên đá m ruộng, Ta đi đến dưới gốc cây Diêm-phù ngồi kiết già, ly dục, ly pháp ác bất thiện, có giác, có quán, hỷ lạc do viễn ly sanh, chứng đắc được Sơ thiền, thành tựu và an trụ. Ta nghĩ rằng: ‘Phàm phu ngu si không đa văn, tự có sẵn tật bệnh, không thoát khỏi tật bệnh, nhưng thấy người tật bệnh thì ghê tởm, khinh bỉ, không yêu, không thích, mà không tự quán sát mình’.

“Rồi Ta lại nghĩ: ‘Ta tự có sẵn tật bệnh, không thoát khỏi tật bệnh. Nếu Ta thấy người tật bệnh mà ghê tởm, khinh bỉ, không yêu, không thích, Ta không nên như vậy, vì Ta cũng có trường hợp này’. Quán sát như vậy rồi thì tâm cống cao phát khởi do không có tật bệnh liền tự tiêu diệt.

“Ta lại nghĩ rằng: ‘Phàm phu ngu si không đa văn, tự có sẵn sự già, không thoát khỏi sự già, nhưng thấy người già cả thì ghê tởm, khinh bỉ, không yêu, không thích, mà không tự quán sát mình’.

“Rồi Ta lại nghĩ: ‘Ta tự có sẵn sự già, không thoát khỏi sự già. Nếu Ta thấy người già cả mà ghê tởm, khinh bỉ, không yêu, không thích, Ta không nên như vậy, vì Ta cũng có trường hợp này’. Quán sát như vậy rồi thì tâm cống cao phát khởi do chưa đến tuổi già liền tự tiêu diệt.

“Phàm phu ngu si không đa văn, vì chưa bị tật bệnh nêu tâm tự cao, tự phụ, rồi do tham dục mà sanh si ám, không tu tập phạm hạnh. Phàm phu ngu si không đa văn vì còn trẻ trung nêu tự cao tự phụ, không tu tập phạm hạnh, rồi tham dục mà sanh si ám. Phàm phu ngu si không đa văn vì còn thọ mạng nêu tự cao tự phụ, phóng dật, rồi do tham dục mà sanh si ám, không tu tập phạm hạnh.”

Khi ấy, Đức Thế Tôn liền nói bài kệ:

*Tuổi già, tật bệnh
Và sự tử vong*

^{10.} Như ý túc —p-N—(Pāli: iḍhi-pāda), thường dịch là thân thông. Đây có nghĩa là quyền lực. Đoạn trên, kể bốn quyền lực của thiếu niên con nhà phú quý: gấm vóc lụa là, cung điện cho các mùa, vườn hoa tráng lệ, và thức ăn thượng hạng.

^{11.} Xem ch.15 kinh 32.

*Là pháp có sẵn
Người ngu khinh nhòn
Nếu ta miệt thị
Tưởng mình không vướng
Thật chẳng hợp lý
Vì đó sự thường
Ai hành như thế
Biết pháp ly sanh
Không bệnh, còn trẻ
Tưởng thọ kiêu căng
Đoạn trừ kiêu ngạo
Vô dục bình an
Ai hiểu như vậy
Nơi dục sơ gì!
Được vô hữu tưởng
Tịnh hạnh thanh tu.*

Phật thuyết như vậy. Các Tỳ-kheo sau khi nghe Phật thuyết, hoan hỷ phụng hành.

